

۱- فریدون عموزاده خلیلی | داستان نویس |

نقد و بررسی

آثار برترین‌های جشنواره بزرگ
برگزیدگان ادبیات کودک و نوجوان

نمای نزدیک

کوششی که به خرج داد، موفق نشد و پس از انتشار چند شماره به صورت هفتگی، ناگزیر شد از سودایی که محال می‌نمود، دست بشوید.

او با عضویت در هیأت مؤسس انجمن نویسندگان کودک و نوجوان، به همراه تعدادی دیگر از نویسندگان، به تأسیس این نهاد فراگیر مدنی کمک کرد و در دو دوره انتخابات هیأت مدیره آن، بالاترین رأی را آورد و هر دو دوره، به عنوان رئیس هیأت مدیره انتخاب شد.

عموزاده، در سال‌های اخیر، واحد بچه‌های زمین مرکز بین‌المللی گفت‌وگوی تمدن‌ها و مجله بچه‌های زمین را تأسیس کرد که دولتش مستعجل بود. در راه‌اندازی و تحریریه روزنامه‌های صبح امروز، مشارکت و نوروز، دستی داشت و بالاخره، ضمیمه هفتگی «دوچرخه» را در روزنامه همشهری راه‌اندازی کرد که بسیاری امیدوارند «دوچرخه» بتواند پا در جای پای «آفتابگردان» بگذارد و به روزنامه‌ای مستقل تبدیل شود.

در شماره ۸ (بهار ۱۳۷۶) پژوهشنامه ادبیات کودک و نوجوان، آثار وی معرفی شده است و به همین سبب، از ارائه کتابشناسی خودداری می‌کنیم و تنها به چند مورد که در آن معرفی نیامده است، اشاره می‌کنیم.

فریدون عموزاده خلیلی، سال ۱۳۷۸، کتاب «خدای روزهای بارانی» را در نشر روزگار منتشر کرد که این کتاب، جایزه جشنواره کتاب کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان را از آن خود کرد. همچنین، تدیس ماه طلایی را از جشنواره بزرگ برگزیدگان ادبیات کودک و نوجوان، به عنوان یکی از بهترین داستان‌نویسان ۲۰ سال گذشته، در مهر ماه ۱۳۷۹ گرفت و در همان جشنواره، به دلیل توجه ویژه به حقوق کودکان در آثارش، جایزه مشترک جشنواره و یونیسف را از آن خود کرد.

«فریدون عموزاده خلیلی»، متولد سال ۱۳۳۸، در شهر سمنان است. او تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در آن شهر گذرانده و سپس از دانشگاه تهران، در رشته ریاضی، فارغ‌التحصیل شده است. عموزاده، چند سالی، به تدریس ریاضی در مدارس راهنمایی و دبیرستان پرداخت، اما با ورود به حوزه هنری، داستان‌نویسی برای کودکان و نوجوانان را به صورت جدی دنبال کرد و نخستین کتاب او با نام «فریاد کوهستان»، در سال ۱۳۶۱ منتشر شد.

او به همراه تنی چند از هنرمندان و نویسندگان، در سال ۱۳۶۴ از حوزه هنری کناره‌گیری کرد و در همان سال، به اتفاق قیصر امین‌پور و بیوک ملکی، مجله سروش نوجوان را در انتشارات سروش راه‌اندازی کرد و بسیاری از فعالیت‌های آموزشی و ادبی خود را در آن مجله ادامه داد. یکی از ویژگی‌های مجله سروش نوجوان، در آن سال‌ها، انجام فعالیت‌های بسیار با مشارکت مخاطبان و اجرای برنامه‌های مختلف، با حضور آنان بود؛ به نحوی که تعداد زیادی از نوجوانان فعال در برنامه‌های سروش نوجوان، امروز از نویسندگان خوب ادبیات کودک و نوجوان هستند. راه‌اندازی روزنامه آفتابگردان، در سال ۱۳۷۴،

نقطه عطفی در زندگی عموزاده و تاریخ ادبیات کودک و نوجوان ایران بود. اگر چه راه‌اندازی این روزنامه، در داستان‌نویسی عموزاده خللی جدی وارد کرد، بارها و بارها از سوی مسئولان و کارشناسان، به عنوان حرکتی بی‌تغییر در ایران و حتی جهان ستوده شد و تعطیلی آن در سال ۱۳۷۶، با دریغ و افسوس بسیاری روبه‌رو شد و نویسندگان و هنرمندان برجسته، در نامه‌ای به رئیس جمهور وقت، این دریغ را اعلام کردند.

او پس از تعطیلی آفتابگردان، امتیاز روزنامه «آفتاب امروز» را گرفت و تلاش کرد تا روزنامه‌ای دیگر برای نوجوانان راه‌اندازی کند، اما با همه